

אני לא יודעת מדוע לא קמתי מהכיסא — כי הייתי בהלם או שִׁפְשֹׁט לא ידעתי מה לעשות. אז פנה אלי הולצמן ואמר: „אם אצִיח לעקור לך את השן — תצטרי כי לתת לי נשיקה.“ זה עורר אותי כפי הנראה מההלם. קמתי ואמרתי לו שאני רוצה ללכת. ברחתי מה־מקום, ואני עוד זוכרת שהולצמן קרא אחרי ואמר: „תקחי כדורים נגד כאבים, ותבואי אלי בשבוע הבא, להמשיך הטיפול.“

עד כאן סיפורה המוזר של ציפורת בן ישי.

ציפורת מיהרה למישרה. כדי להתלונן על מרפא־השיניים. ה־

לפני שהחל הולצמן לבדוק אֶת־ההדליק את הנרות שעל המגש. „זה לזכר המתים.“ אמר ולא פירש.

סיפורה ציפורת:

הולצמן בדק את השיניים שלי ומצא שצריך לעקור שן אחת. כדי שלא יהיה לי כואב הוא החליט לתת לי זריקת־הרדמה. הוא נתן לי ארבע זריקות ואחר־כך ניגש לעקור את השן. הרגשתי כאבים גוראים, וצעקתי. הולצמן התפלא מדוע כואב לי, למרות הזריקות. עבשיו אני יודעת מדוע כאב לי. כמה ימים אחר־כך, כשהשפתיים שלי היו נפוחות, הלכתי לבית־החולים רמב"ם כדי לקבל טיפול. סיפירתי שם על זריקות ההרדמה, וכשאמרתי שקיבלתי אותן בשפ־תיים התבוננו בי הרופאים בת־מיהה. זריקות כאלה נותנים ב־חגיכיים ולא בשפתיים. לכן כאב לי כשהוא ניסה לעקור את השן ולכן התנפחו לי השיניים.

כשהולצמן ראה שכוואב לי, הוא נטל בידיו מיספריים. פתאום הרג־שתי שהוא גוזר לי שערות. שאל־תי אותו: „מה אתה עושה?“ והוא, תחת שיענה, המשיך לגזור לי עוד ועוד שערות. נבהלתי נורא. הול־צמן ראה שנבהלתי ואז הסביר לי: „אני רוצה לעזור לך. אני מתפלל לאלוהים שאוכל לעקור לך את השן בלי כאבים. הכי טוב להתפלל לאלוהים זה לגזור שערות — זה עוזר לתפילה.“

שוטרים שהגיעו לבית ולמרפאה של הולצמן, הודעו נוכח ההזנ־חה שנתגלתה לעיניהם. הם עצרו אותו. כשהובא בפני שופט הוארך מעצרו בארבעה ימים נוספים ואחר־כך נשלח להסתכלות.

חתונה מתוך רחמים

במישרה לא הכחיש הולצמן מן את התיאור שנתנה ציפורת. הולצמן בן ה־58, שמן, כסוף שיער, ולבוש בבגדים מרופטים, הודה בפני השוטרים, כי סיפר את ציפורת. „גזיתי את השערות“, אמר. „אולי הקדוש־ברוך־הוא יע־זור לה. גזרתי את השערות ושמי תי אותן בכיס, אבל זה לא עזר.“

שלי היו נפוחות, הלכתי לבית־החולים רמב"ם כדי לקבל טיפול. סיפירתי שם על זריקות ההרדמה, וכשאמרתי שקיבלתי אותן בשפ־תיים התבוננו בי הרופאים בת־מיהה. זריקות כאלה נותנים ב־חגיכיים ולא בשפתיים. לכן כאב לי כשהוא ניסה לעקור את השן ולכן התנפחו לי השיניים.

כשהולצמן ראה שכוואב לי, הוא נטל בידיו מיספריים. פתאום הרג־שתי שהוא גוזר לי שערות. שאל־תי אותו: „מה אתה עושה?“ והוא, תחת שיענה, המשיך לגזור לי עוד ועוד שערות. נבהלתי נורא. הול־צמן ראה שנבהלתי ואז הסביר לי: „אני רוצה לעזור לך. אני מתפלל לאלוהים שאוכל לעקור לך את השן בלי כאבים. הכי טוב להתפלל לאלוהים זה לגזור שערות — זה עוזר לתפילה.“

בן־ישי, אך טוען שעשה זאת במיטגרת תפילה שלו לאלוהים, שעקירת השן לא תכאב לה. הוא גם לא מכחיש שביקש ממנה נשיקה, לאחר סיום העקירה.

מרפא השיניים

האשה
אשתו השנייה של דוד הולצמן מן מבוגרת ממנו בעשרים שנה.

זה נכון שביקשתי ממנה נשיקה, אבל אמרתי לה שאם אני אצליח לעקור לה את השן, היא תיתן לי רק נשיקה ביד. כתודה.

„אני למדתי להיות מרפא־שיניים בבוקרשט ואני כבר ותיק ב־מקצוע. 34 שנים. היה לי אח תות־חן שנהרג במלחמת השיחרור. ה־אשה שלי עשתה לי שני ילדים, אחר־כך רציתי ממנה עוד ילד.“

„הוא נתן לי ארבע זריקות הרדמה ואמר: אם השן תצא, תני נשיקה!“

והיא לא רצתה יותר. אז עזבתי אותה. אחר־כך פגשתי עוד אשה, יותר זקנה ממני ב־20 שנה, אבל אשה טובה ומסכנה. התחתנתי אִי־תה כי ריחמתי עליה.

ציפורת בן־ישי לא התאוששה עדיין מטיפול־השיניים עם התיס־פורת שאותה קיבלה. אך להולצמן מן לא איכפת. „אני מרפא־שיניים טוב“, הוא אומר, „אני כבר ותיק במקצוע.“

עליו נוהג המרפא לנוח. המכשירים מזוהמים וארון התרופות מט לנפול ומציג לראווה תרופות ישנות. ציפורת הסכימה לטיפול מכיוון שסבלה כאבים.

של מרפא־השיניים התמהוני נמצאת בדירת־המגורים שלו. המרפאה מלוכלכת. ליד כיסא־הטיפול יש מזרון